

Souflek

tábor 2023

Tak už jsme konečně na táboře!

Týdny před táborem jsou pro mne vždycky hodně chaotické, plné zkoušek ve škole, příprav a balení a jiného shonu. O to víc se vždycky těším, kdykoliv se mi v hlavě vyjeví obraz zelené louky obklopené lesy a potokem, bílé plachty týpek a krásná bujně rostoucí borovička. Tábor je vlastně hodně zvláštní a jedinečná zkušenost, není to, jako když člověk odjede na týden třeba na sportovní tábor. Na skautském táboře je člověk na chvíli jakoby v jiném světě. Opuští svou běžnou realitu a jede kamsi mimo civilizaci, mimo svou každodenní rutinu, mimo běžné povinnosti a stresy, ale i mimo pohodlí domova. Jsem vděčná za to, že mohu díky oddílu strávit čas s přírodou, s lidmi, kteří mi jsou blízcí, chvíli přemýšlet a vnímat přítomnost, zastavit se od spěchu a určitým způsobem si odpočinout, ale také zažít spoustu nových věcí.

Tábor je zároveň hodně intenzivní a může být proto velmi náročný. Můžeme se některých věcí, které nás na něm čekají, už předem bát, nebo můžeme prostě v určité situaci zjistit, že je na nás moc. To je úplně normální. Naštěstí na táboře nejsme sami, máme kolem sebe spoustu lidí, kteří nás podpoří, pomohou nám a naučí nás, co ještě neumíme. Vedoucí jsou na táboře především proto, aby se o všechny staraly, takže se určitě nebojte za námi kdykoliv přijít s jakoukoliv strastí. Doufám, že budeme i tak moct sdílet hlavně ty radosti.

Želva

Obsah

Ohlédnutí za uplynulými měsíci.....	3
Lasičky.....	5
Družinová okénka.....	7
Rodinná dovolená.....	11
Pokřiky z Rodinné dovolené.....	13
Účastníci Žabolí kolena.....	13
Spisy o myšlenkách sedmičkařských	14
Průvodce stezkou- díl první.....	15
Vylisuj si podzimní listí.....	20
TÉMA: Mlha.....	21
Dvě pravdy, jedna lež.....	21
Drbník z Moravy.....	22
Písnička.....	24
Memes.....	25
Dobrodružství Michala a Karla.....	26

Ohlédnutí za uplynulými měsíci

Koala & Žabka & Králík

Vraťme se nyní o pár měsíců zpět. Jeden z dubnových pátků jsme věnovaly debato-
vání. Vyzkoušely jsme si, jaké to je obhajovat nějaké stanovisko. Třeba i takové, se
kterým samy moc nesouhlasíme. Zformulovat argument a adekvátním způsobem ho
přednést protistraně.

Když vás nebaví stále dokola vysvětlovat v
čem spočívá skautská výprava svým přátelům
a rodině, byla akce S Hugem a jinou zvěřinou
právě pro vás. Na akci se přidali spolužáci i
sourozenci a mohli na vlastní kůži zažít naše
tradice. Nijak jsme je nešetřili, takže na pro-
gramu bylo brození bahnem, ztracení se i al-
ternativní sport, tentokrát pólo.

Již podruhé jsme také daly svoje síly dohro-
mady a opožďovaly desítky zbývajících týpi-
ovek z posledního Pořezu. Během teplého,
léto předvídajícího odpoledne jsme se navna-
dily na tábor a zajistily budoucí střechy nad
hlavou! Děkujeme všem účastníkům, že jsme
společně mohly udělat velký kus práce!

Následovaly podniky, o nichž se od některých
družin můžete dozvědět v družinových člán-
cích.

Květen jsme zahájily oddílovkou: Zlisovanou krevetou! Největší výzvou při plnění
sportu do stezky překvapivě nebyly stojky ani skok daleký, nýbrž bod: napiš nohou
číslo 1-13. Zda je tam kvůli balancu a člověk má stát na jedné noze, jemné motorice
a máme uchopit tužku nohou, či six-packu a máme je psát v leže dodnes zůstává ne-
vyřešenou záhadou.

Následoval závěrečný víkend rádcáku, jehož účastníci se v neděli připojili ke zbytku
oddílu, který vyrazil na výpravu Žabolí kolena. Na té jsme si udělaly uvolněný výšlap
do okolí Votic, popovídaly si a pokochaly se okolní krajinou.

Týden na to jsme se utkaly nejen se střediskem, ale i se dvěma mimostřediskovými oddíly při příležitosti tradičního gastronomu. Po několikaleté odluce jsme se znovu sešly na staré dobré gastronomové louce, abychom zasoutěžily ve skautském vaření na ohni. Tentokrát na téma české kuchyně. Nejčastěji jsme mohli ochutnat bramboračky, česnečky, guláše, masové plátky a bramboráky, ale také jsme se setkali s kontroverzními trdelníky a inovacemi, jako jsou knedlíky v karamelu. Porota si ale v každé kategorii jistě pořádně pochutnala!

Kmotření se s našimi bratry neustalo koncem gastronomu. Víkend na to jsme se na dvojence potkali s Pětkou. Rodinná dovolená začala výměnou vedoucích, a pokračovala radostným setkáním obou oddílů. Došlo i na kytary a zpěv u ohně, než jsme se vydali k prvnímu letošnímu spánku pod širým nebem! Další den jsme měli příležitost ještě pořádněji poznat naše bratry během her, chůze i lelkování u rybníka – zkrátka rodinná idylka:))

Výpravový rok jsme potom tradičně zakončily na 13 sluncích, na které nás navštívily staré páky: Tonda a Havana. Prožili jsme s nimi 13 aktivit zábavy a utrpení, prošli 13 tisíc kopců a kochali se krajinou Kokořínska. Večer jsme si zapálili oheň pod převisem a upekli si několik mnoho nejlepších topinek světa)) Už se těšíme na tábor!!<33

Lasičky

Ahoouo! Vítejte v lasičím okénku táborového šoufku! Je mi ctí vám představit, na čem lasičky pracovaly během jedné družinovy. Znáte hru se jménem Rory's Story cubes? Je to hra s kostkami, které mají na každé straně obrázek. Obrázky jsou často abstraktní, aby mohlo napadnout každého něco jiného. Lasičky si postupně házely kostkami a z obrázků, které jim padly, napsaly příběh. Některé jsou kratší (někdo by řekl, že jsou inspirované stylem Dada), a jiné jsou delší. Nicméně všechny jsou úžasné. Tak hurá do čtení!

Milka byla hodně chlupatá ovečka. Bydlela v malém a útulném domečku ve vesmíru. Jejím nejlepším kamarádem nebyl nikdo jiný než mimozemšťan Jednoočka. Jednou si vyšli Jednoočka s Milkou na procházku, když v kaluži u cesty zahlédli cosi podivného. Ve vodě se leskl měsíc. Tenhle měsíc se tvářil velice smutně. Jednoočka s Milkou se ho zeptali, proč je smutný. "Já nemůžu najít svůj domeček," odpověděl jim měsíček. Jednoočka s Milkou ho popadli za ruku a hledali cestu domů. Nakonec ho úspěšně našli a viděli, že je u něj postavený kolotoč. Všichni se na něm projeli a už měl na sobě široký úsměv i náš měsíček. - **Pipi**

Měsíc se vznášel na obloze. V blesku připlula levitující ryba a ryba a předala měsíci dopis ze země od ovce. V dopise stálo: "Přileť k tobě letící křeček, ale ted' zrovna spí." Měsíc poděkoval a ryba odplula. Za hodinu přiletěl křeček s kostkou a řekl: "zahraješ si se mnou Člověče nezlob se?" - **Ninja**

Byl jednou jeden skákající křeček, který měl kolébku a na té kolébce měl plyšovou vysílačku. Dělal velké šlápoty. Jednou letěl v létajícím letadle, když v tom najednou se porouchal motor a spadl na zem. Všechno se rozbilo. Tak si vzal štít, aby to letadlo na něj nespadlo. Byla tma. Křeček si vzal rozbitou žárovku a najednou si vzpomněl, že je rozbitá. Vylezl z letadla a šel za okem moudrosti. Cesta byla náročná, protože musel překonat strašidelnou ruku záhuby. Po dlouhém boji ruku záhuby překonal a zeptal se oka moudrosti, jak se opravuje letadlo. Letadlo úspěšně opravil a odletěl domů.

- **Laura**

Žaludový pes s vločkou na hlavě dělal Šoufek, na konci znaménko. Nějak zapomněl na zrak a místo koleje napsal kufr. Na obrázek nakreslil strom a ten strom měl pařát.

- **Klárka**

Byl jednou jeden brouček, který se jmenoval Klíč a příjmením Včela. Každý mu ale říkal Planeta, protože rád sedával na váhách a všem ukazoval, jak je těžký a uměl hodiny. Jednou byl v jeho domě oheň a Klíč Včela viděl na stěně děsivou postavu, a tak ztratil svoji kartu. - **Ála**

Ve veselém domě bydlela ovečka. Dům se jmenoval Egypt. Ovečka si myslela, že jde na maskové divadlo v tee-pee. Ovečka se usmála, jako kdyby blýskl blesk. K jejímu překvapení to ale nebylo maskové divadlo, ale stínohra, kterou hrál kouzelník.

- **Mikamo**

Byl jednou jeden křeček, který se jmenoval Bublifuk a pták jménem Motýl. Tito dva byli velcí kamarádi. Jednou našli kočičí ocas a viděli jednorozce a zebra a taky samozřejmě bláto, ve kterém plavala mořská panna. - **Červenka**

Byl jednou jeden pavouk jménem Kuří noha, hodně prděl a jeho příjmení bylo Tlapa. Kuří noha měl loď, ve které lovil ryby v kouzelném světě. V tomto kouzelném světě jednou viděl svítící úl a zebra, která uměla létat. - **Mari**

Byla jednou jedna sušenka, která letěla raketou a potkala robota. Robot se jí zeptal: "Neviděla jsi někde osamělého pejska?" "Ano, támhle visí na háku," řekla mu sušenka. "Kde?" "No přece támhle za plotem," ukazovala prstem sušenka. "Týjo já ho pořád nevidím," řekl smutně robot. Sušenka se podívala za plot. "Héle, zrovna teď přeskočil na houpačku." "Ahá, už ho vidím, děkuju!" Jakmile to dořekl, vybil se. Tak mu sušenka s pejskem dali baterky a robot začal znova fungovat. Robot si najednou ukousl ze sušenky a ta se zúžila tak, že byla jako vyžle, a najedený robot jel pryč. - **Teju**

Družinová

Vše o sovách

Předem malý kvíz:

1. Kolik druhů sov máme rozšířených v ČR?

- a) 10
- b) 12
- c) 7
- d) 8

2. Proč je družinka Sov v našem oddíle tak legendární?

- a) protože mají bomba suprčupr rádcovskou trojici krásných víl
- b) protože to byla první družinka ever, kterou jentak mimochodem vedla 1 ze zakladatelek sedmičky, Jarka
- c) protože máme přesně 7 s(l)ov v našem pokřiku
- d) protože sovy stojí na levé straně z pohledu rady na nástupech a ohních, a levá strana je strana srdce <3

3. Jaké sově náleží tento vskutku zajímavý latinský název Bubo Bubo?

- a) Výrečkovi malému
- b) Kalousovi pustovce
- c) Kulíškovi nejmenšímu
- d) Výrovi velkému

4. Jaká je etymologie slova sova?

- a) praslovanské slovo sova pochází z praindoevropského slova sawwa
- b) původně odvozené od skandinávského slova sova (tj. spát – asi asociované s tím, že sovy jsou noční lovci, poletují v době spánku)
- c) praslovanské slovo sova pochází z praindoevropského slova kaw-
- d) původně románské slovo sova pochází z galicijského slova sbater

A teď už k opravdovým sovám.

Sovy, majestátní, seriózní, krásní tvorové. Dožívají se na svobodě tak 5-10 let, přibližně stejně jako zdravá německá doga. Jejich peří je hebké než srst novorozeného malinkatoučkého koťátka. Pohled mají, jako kdyby byly vševědoucí. No a dál? Vyskytují se i u nás!

Až se teda budeš, milý čtenáři, bát nebo nudit na hlídce, přečti si tenhle článek a dozvíš se mnoho!

Sovy se dají rozeznat podle hlasu, jinak je taky asi moc nerozpoznáme, protože to jsou noční ptáci a v noci je tma jak v pytli, jak všichni víme. OMYL! Teda, to s tím pytlím je pravda, ale sovy se dají rozeznat i podle toho, kde se vyskytují. Např.: lesnatost krajiny, nadmořská výška – no prostě obecný charakter prostředí. Některé druhy sov potkáme hodně zřídka, ale většina z nich tu létají běžně. Tak si o pár z nich povíme.

1. Puštík obecný, bubík šmudlík

je to naše nejběžnější sova – nejnámějnější z puštíků je milovaná Rozárka z Popelky. Najdeme ho v lesích středních a vyšších poloh, můžeme ho také, ačkoliv méně

často najít v horských smíšených lesích nebo ve velkých parcích. Je to sova střední velikosti, má velké tmavé oči jako Jelly, po těle má hnědé, černé, šedé a bílé čárky. Hlas: hluboké „hú hú hú húú“

2. Kalous ušatý je frajer

Ve velkých plochách, v zemědělských krajinách, nížinách a středních polohách – čím vyšší nadmořská výška, tím menší šance vidět kalouse. Též je to sova střední velikosti, hustě čárkovaný, skvrnitý a pruhovaný oranžovo-hnědé barvy, oranžová očiska a uši jak tykadélka. Hlas: hluboké „húúúú“, mládě zní jako vzající dveře.

3. Sova pálená, bohyně

Kdysi tu byla běžná, dnes je to naše nejohroženější sova. Vyskytuje se v

zemědělských krajinách, hnízdí i v lidských stavbách. Je to středně velká sova, horní část těla (temeno, křídla, záda) žluto-hnědá, světle skvrnitá, spodek sněhově

bílý. Hlas: drsný skřípavý skřek „pchchchchchchchch ch' ch' ch,“ mládě ata syčí, klidně i celou noc.

4. Výr velký, wow

To je naše největší sova, má 59-73 cm. Pravidelně hnízdí, a to ve výklencích mezi kořeny stromů. Je v lesích všech typů, ale v oblibě má lesy se skalami. Má žluto-hnědé tělo, dole s červenými proužky, je tmavší, hustě skvrnitý, jeho oči jsou sytě oranžové, má dlouhá perní ouška, které se napřímí při vzrušení (- bobiiii jako pejsek). Hlas: hluboké „úú-hu,“ samičky dělají drsné štěkavé zvuky, poplašný hlas je nosové „kve!“

Kdyby kdokoliv chtěl živé zvukové zpodobnění, můžete se zkusit zeptat Mango. :D

Odpovědi na kvíz: 1)a, 2)b -ale všechny odpovědi jsou pravdivé, 3)d, 4)c

Tak co? Ted' už víte něco víc o sovách, ať už těch sedmičkařských, nebo okřídlených.
Tak večer nastřežte uši a poslouchajte!
S láskou,

Družinové okénko Vydry

Jistě jste nemohli přeslechnout, že vydry měly ty nejlegendárnější ČTYŘDENNÍ podniky. Nejen, že byly v útulné chatičce v jizerskohorských lesích na míle daleko od civilizace, měly i parádní počasí, a ještě parádnější program. Kupříkladu dělaly společné náramky, hrály spoustu zábavných her (nechyběla ani noční hra), procházky, piknik, děláni družinových triček, zamyšlení nad skautskou historií a spoustu dalších zábavných aktivit. Nechyběla ani hromada dobrého jídla, kofola, popcorn, grilování a především palačinky. Proto bychom vám rády představily naši soutěž o nejlepší palačinku. Děvčata si každá připravila palačinku podle jejich libosti a odborná kontrola/záchrana/výpomoc už jen zdokumentovala proces a finální výsledek. Abyste také mohli prožít to, co jsme prožily my, můžete o vítězné palačince rozhodnout samy a třeba to probrat i se samotnými soutěžícími. Doufáme, že se inspirujete a také si dopřejete nějakou výbornou palačinku.

Ákel

Tato palačinka je naprosto jamózní a famózní, prostě genialita sama. Jen při mém pohledu poznáte, že to není jen obyčejná palačinka. Má dokonce dvě příchuť, jedna sladká náplň s nádechem lesů a druhá slaná s přísně vyráběným pěstovaným sýrem.

Minnie

Famózní palačinka – není ani tolik kladných slov na vyjádření toho, jak je tato palačinka skvělá. Říkáte si “fuj, co to je za hnus toto?!” Ne, naopak, je to krása krásná a velmi doporučuji ochutnat. Tento skvost bude vyprodán!

Uli

Moje palačinka je velmi kvalitní. Skládá se z nutelly, banánů, granka a smetany. Je to palačinka, bez které ani nemůžete žít. Originální a jedinečná palačinka, kterou potřebujete mít. Chuť té palačinky si ani neumíte představit. Prostě mňamozní palačinka. (Věděli jste o tom, že má Uli takovéhle rapperské schopnosti? (Myška sepisující tento článek to hrozně cení!))

Chci vám představit moji exkluzivní palačinku. Je to originál s banánovým karamellem. No není to neskutečné?! Nutella a banán, jak úžasná kombinace, a ještě k tomu s takovým vylepšením?! Samozřejmě byla palačinka osmažená na kvalitním oleji v dračí výhni, takže dobrá chuť je stoprocentní. Polovinu palačinky ještě ve výhni pokladte banánem s cukrem tak, aby stihl ještě zkaramelizovat, potom už jenom potřete nutellou. Tato delikatesa se dá doladit už jen dipem z kakaového tvarohu, který tomu všemu dodává opravdu šmrnc.

Sunny

Ledňáček

Dnes budu popisovat svoji palačinku. Nejdříve jsem nechala zkaramelizovat banán a pak ho zalila těstem. Když jsem palačinku obrátila, pomazala jsem ji nutellou a kakaem. Potom jsem přidala i jogurt a čerstvé banány a to jsem taky posypala kakaem. Pak už jsem jí naaranžovala na talíř. Jo a mimochodem, bylo to fakt dobrý.

Slovník Štičích citoslovcí

UH: když se přejíš extrímli gut burgerem

ÉJE: Když nezvládneš odpálit košík v badmintonu

EH: Když nedoběhneš košík

EEEEHH: Když se zeptáš na něco Luisy

JAJKS: Když se díváš na svůj rozmočený nepovedený 3x překreslený/přelesený francouzský model

PS: Když neznáš správnou výslovnost, zajdi za Štikou.))

Rodinná dovolená

Taito

Nedávno jsme byly s našimi bratry na dovolené, pamatujete si ale stále, kolikátým vedoucím pětky je Šimon a kolik včel bylo v největším úlu na světě? Tyto informace patří u většiny k oněm 90 %, které se zapomínají. Co bychom ale neměly zapomenout, jsou naše zážitky z této dovolené. Snad vám níže uvedené poznatky pomohou vzpomenout si na události vedoucí k těmto výrokům. (Předem se omlouvám všem, kteří na výpravě byli a nejsou zde uvedeni. Nepodařilo se mi zastihnout všechny, podstatná část lidí také spala.)

Co ses dozvěděl nového o sedmičce?

Siegfried – Existují 2 typy holek, rozlišují se podle reakce na nabídnuté jídlo. První typ: yes dám si jídlo, druhý typ: ne já se bojím. Závěr z tohoto poznatku je, že se většina sedmičky bojí, že je otrávím. Zvláštní věc taky byla naprosto nulová reakce na vyhlášení oběda.

Papo – Sedmička vnucuje víru (narážka na zpívání před jídly).

Nanuk – Sedmičku založila Jarka a Jarmila.

Vážka – Jarmila, Bohdana, indiánské slunce s jarmilíným azurovým okem.

Šimon – Vedoucí sedmičky mají nutkavou potřebu experimentovat se svými vlasy (kteřou neschvalují).

Kéfos – Mají na výpravách málo jídla, je ale hodně domácí.

Princ – Nemají nejlepší táborníci.

Zvěd – Sedmička neříká: raz, dva, tři, ham. Taky nemá ráda podlázky

Kod'a – Sedmička si myslí, že Davy je tak významná osobnost, že založil pětku.

Zda – Sedmička hrozně svačinkuje, ale nechce si to přiznat.

Hulk – Jarmilino třetí azurové oko.

Luno – Sedmička jí v kruhu.

Sherman – Sedmička si stříhá o ešusy.

Eño – Nový jména.

Téže – Naše tradice a fungování výprav.

Dag – Sedmička má pasivnější vedoucí.

Bain – Sedmička diskriminuje názory, se kterými nesouhlasí (podlázky).

Co ses dozvěděla nového o pětce?

Zlatonka – Pětkaři nejí společně. Dag a Zula jsou stejně vysokí.

Zula – Co je 13 orlích per.

Majda – Zda si na tábor oholí hlavu.

Plamínek – Šimonovi se říká Šimík.

Koala – Pětkaři neobědvají v kruhu.

Greta – Pětkaři neobědvají.

Myška – Mají v osobkách plášťenku a hygienu.

Beruška – V největším úlu na světě bylo 7 miliard včel.

Luisa – Dělalí Manévry na výpravách.

Kofi – Habbakuk/Habakkuk (pro bližší informace se zeptejte jakéhokoli pětkaře, ale spíše Ziga).

Ákel – Pětkaři pořád svačinkujou.

Mango – Šimon má trauma se špagetama (podrobnosti u Šimona).

Žabka – Nejmenovaný pětkař: "dám ti 50 Kč, když sníš cihlu."

Sedmička, když jí Siegfried nabídne jídlo:

Pokřiky z rodinné dovolené

Na rodinné dovolené se pětkaři octli v kůži zakladatelek sedmičky a měli za úkol přijít s pokřiky družin. Výsledky jejich společného vymýšlení s vámi sdílíme!

- I. Žívím se masem gazelím se zelím kyselým
- II. Hop hop, Gazely skáčou, ale nevzdají se
- III. Gazela je rychlý tvor, uteče vám do brambor
- IV. Gazely na savaně žijí, nerady se myjí a mrkvový džus pijí

- I. Vydra s nebojí, má silný zub a jí hodně hub
- II. Vydra žije ve vodě, vydra má ráda ryby a plní svoje sliby, nemá žádní chyby!
- III. Vydra, to je vodní zvíře, žije pod hladinou v díře
- IV. Šplouchy šplouchy plavou vydry, ale nebojí se

- I. My sovy krademe kovy pro sběrné dvory
- II. Sova to je moudré zvíře, její moudrost nezná šíře
- III. Správná sova nezná slova
- IV. My jsme dravá soví smečka, my jsme Sovy a ne břečka

- I. Štíky dělají cviky, kliky, tiky, triky, piky
- II. Štika to je dravý tvor, nechceš s ní mít žádný spor
- III. Štika to je ryba dravá, bude hájit svoje práva. UAA!
- IV. Štíky Štíky, šmíky, šmíky, máme rádi cukrbliky

Účastníci Nežabolí kolena aneb Poznej Sedmičku

Želva & Minnie

Plamínek: Jako malá musela na operaci, protože neslyšela

Koala: Měla dnes k obědu tři chody

Kolíček: Chtěla se jako malá přihlásit do jedné show na Děčku Týbrd'o

Zula: Její oblíbená slova jsou rododendron a revolver

Julka: Když jí bylo rok a půl, pokoušel ji pes

Laila: Její favourite věc je okurka

Kofi: Když měla otřes mozku, říkala tomu otřesk mozku

Váňa: Nikdy jí nebodla ani včela, ani vosy

Želva: Chtěla mít jako malá u domu stáj (bydlí u magistrály:Dd)

Beruška: Na svém prvním táboře si nechala culík, co jí dělala maminka, skoro celej tábor

Spisy o myšlenkách sedmičkařských

Želva

Part I

Téma – kotrmelec

Host: Kofi

Kde je podle tebe nejlepší dělat kotrmelce – např. na stráni, pod vodou, na zíněnce atd.?

Asi na takový tý "DUCHNĚ" nebo jak se to jmenuje. Jinak ve vodě to neumím. Nebo jako umím, ale musím si u toho držet nos, aby mi tam nenatekla voda, takže to pak je spíše PARAKOTOUL.

Když někdo hodně rád dělá kotrmelce, co z toho usuzuješ o jeho osobnosti?

Asi že mu nevádí, když jako se motá a tak.

Udělal(a) jsi někdy nějaký "životní" kotrmelec – nějaké překulení po hlavě do nějaké změny nebo tak?

Ne, asi ne, ale pamatuji si, jak jsem udělala své první salto do jámy v jumparku. Byly jsme tam s kamarády a kamarádka uměla salto a můj bratr byl jako: UDĚLEJ SALTO, KDYŽ TO UMÍ I FANY A TO JE O 8 MĚSÍCŮ MLADŠÍ NEŽ TY, TAKŽE JAKO JSI POZADU.

Part II

Téma – dezert(ér)

Host – Zula

Co je podle tebe nejlepší dezert?

Nejradši mám asi tvarohový cheesecake z nejbližší cukrárny.

Kdybys udělala fakt hodně kotrmelců, jakou superschopnost by ti to dalo?

Motat se jako opilá.

Jaká písnička je podle tebe hudebním ekvivalentem kotrmelce (je tím stejným, ale v hudbě)?

GALA GALOŠE od H4GO, protože když uděláš víc kotrmelců za sebou, tak jsi (nebo aspoň já) úplně mimo. A v téhle písničce je celkem takovej refrén, kde se zpívá něco úplně random, ani to nedává smysl a není tomu rozumět...

Kdo ze Sedmičky by podle tebe vyhrál závody v kotrmelcích a proč?

Nějaká gymnastka, ale nevím, kdo dělá gymnastiku. Jinak asi třeba Senča nebo Bubu, protože dělají závodně různé sporty a tak.

Kdyby slovo Kotrmelec byla zkratka, co by znamenalo každé její písmeno?

Kulatý oblouk točený rukama mírně enormní lopat'ák elektrické cesty.

Co je překvapivě dobrá přísada do dezertu? (Něco, co bys nečekala, ale je to dobrý)?

Nevím... Počkej, něco mě napadlo... Nečekala bych, že když se do buchty místo jablka dá cuketa, že to bude dobrý (mamčin recept).

Co (krom dezertů) by mohl prodávat obchod s názvem Dezertér? Vojenské předměty?

Celty, chlebníky, polní láhve...

Slovo dezertér (de ze rtér) samozřejmě pochází z úsloví Jde ze Rtér, co jsou tyto báje Rtéry?

Nějaké přístroje, které jsou tak nebezpečné, že o nich většina lidstva neví.

Jak by zněla oslavná báseň na dezerty?

Něco ve smyslu „ten slavný, co z boje utekl a přitom jedl dezert“?

Kdo ze Sedmičky je nejvíc jako dezert a proč?

Řekla bych, že všichni, protože jsme všechny sladké a rozkošné. (Pozn. redakce: aww)

Řekla bys nám nějakou historku ze svého života, která obsahuje dezert?

Jednou jsem si vzala na družinovku kus mrkvové buchty a od té doby mám pověst člověka, co má vždycky jídlo... což nedává smysl, protože já si naopak snažím nějaké sehnat... 🙄

Děkujeme, přijďte zas!

My děti dělníků, povstaňme všeci aneb tábory za komunismu

Plamínek

Bud'te zdraví, všeci soudruzi, rozhodla jsem se, že se zeptám mojí historie na jejich tábory v době komunismu. Čekají nás 2 rozhovory: s mojí babičkou Hanou a dědou Frantou.)

Děda:

Byl jsi někdy na táboře?

Ano, ale moc si to nepamatuju, to mi bylo tak 8. Jenom vím, že se mi tam moc nelíbilo.

A co jsi tam tak dělal?

No... (s úsměvem) plakal jsem, že chci domů. A samozřejmě to, co mi řekli, že mám dělat.

A vážně si nic nepamatuješ?

No, spali jsme v nějakym baráku ROH (revoluční odborové hnutí). Byl jsem tam 3 týdny, víš, to se tak dřív dělávalo: byly 3 turnusy na 3 týdny, takže vlastně celé léto. Já jsem vždycky jezdil na ten první.

A máš ve vzpomínkách nějaký komunistický bizárek?

Vždycky při zvedání vlajky jsme zpívali: (s melodií) Pionýři, pionýři, malovaný děti.

Děda mi k táboru moc neřekl, i když jsem se vyptávala, jak jsem mohla. Naše téma se postupně přeneslo na letní brigády...

Co jsi dělal mimo tábor v létě? Neměl jsi nějakou brigádu, když jsi byl už starší?

No to víš, že jo. Jednu mám živě v paměti.

Tak povídej...

To nám bylo asi 16 a s klukama jsme přehazovali uhlí, nebo co to bylo, z vagónu vlaku.

A jaktože si pamatuješ zrovna tuhle?

Ono to totiž bylo tak, že když jsme kecali během práce, tak jsem se já pako otočil a shodil jsem tyč, která držela dveře toho vagónu. Takže mi spadly na hlavu... hele, podívej, mám tady furt jizvu... Naštěstí mě jenom lízly, kdybych dostal plnou, tak už jsem někde nahoře.

Jeejda, to jsi měl štěstí v neštěstí... a co s tebou udělali?

No... hned mě vyhodili, aby mi nemuseli platit pracovní úraz. To byla jiná doba, praktická, to se na city nehrálo...

Babička si tábory vybavuje dobře, takže mi odpověděla na vše, co mě zajímalo...

Byla jsi někdy na táboře?

Na táboře jsme byli, jmenoval se Tábor Jana Žižky z Trocnova. Bylo mi asi 10 a jezdila jsem tam na 3 neděle. A to byl tábor od pekáren, takže každou sobotu nám dovezli čerstvoučký a dobroučký pečivo: vánočky, koláče, rohlíky, jinak byla polní kuchyň, chodili jsme na houby a borůvky. Co jsme jim přinesli, to uvařili.

Jak jste tam spali?

Spali jsme ve stanech s podsadama, ale když bylo mokro, což u tý řeky bylo, tak to jsme se teda čvachtali, to jsme si pak nosili jehličí z lesa. No a spacáky nebyly, jen kopřivový deky, to jsme tam měli všichni. Takový ty kousavý. (*Poté chvíle zpěvu písničky: Kousavá deka, oblíbená písnička mého dědy :)*)

Můžeš mi popsat takový normální táborový den?

Ráno byl vždycky nástup, to jsme se museli převlíknout do kroje, samozřejmě do pionýrského s šátečkem hezky. A to se vztyčovala vlajka. Pak jsme byli rozdělení podle věku a pak přišla na řadu nějaká prácička. Nějaký soutěže tam byly taky. A na Lužnici byly lodě, takže i na nich jsme něco dělali.

A byly rozcvičky?

Rozcvičky jsme měli, ale to se mi tam nechtělo. Bylo tam vlhko, pod těma dekama byla zima, to jsme spali v teplákových soupravách. A na rozcvičku jsme se museli převlíknout. A byly i hlídky. To se hlídalo na 3 hodiny (cože?? na 3 hodiny!!). Jojo, ale ani jsem se nebála, to je tak všechno.

Děkuju moc, a nemáš na závěr nějaký komunistický bizárek?

No samozřejmě, na táboře bývaly táboráky a to si pamatuju, to jsme tam zpívali:

**Zaplápolejte modravé noci,
my děti dělníků postaňme všeci,
blíží se ráno, jasní se den,
my pionýři jsme vždy připraven.**

A když jsme u písniček, tak jsem ještě chodila vítat Gagarina, to nás vždycky postavili do ulic s praporkama a museli jsme zpívat:
(babí mi zazpívala tenhle kousek)

**Dobrý den, majore Gagarine
Tak jsme se tedy dočkali,
Celý svět vám připil rudým vínem
lidé vám ze zdola mávali.**

Užívejme si tábora, kde nemusíme vytasit rudý šátky, není to samozřejmostí. Ceňme si svobody, ne všichni v ní prožili své mládí.
Papušánky, Plamí

Básnička I

Koala

Oáza klidu, v ní okno do nebe
Jakoby stvořeno pro tebe a pro tebe
Jakoby tajná skulinka na dosah
Na dosah ruky jak sluníčko na horách
Skulinka do zahrad vonících jehličím
Do zahrad, kde hudba tichu se nepřičí
Do zahrad, co nekladou otázku svobody
Do těch, kde ustanou myšlenek rozchody
Do zahrad, v nichž pohyby nevzchází ze sporu

Ve kterých květiny znamenají pokoru

Oáza klidu, tajemná komnata
Nohy mám od cesty maličko od bláta
Budu-li tančit pod oknem do nebe
Stopy mých nohou nakupí se na sebe
Třeba se shluknou do obrazu květiny
Do odrazu zahrad, těch mimo dějiny
Jsem v komnatě s oknem namísto stropu
Co ke mně je blízko jenom tak napůl
Blízko, bych nakoukla v zahrady klid
A dost daleko, abych k ní nechtěla jít

Oáza klidu, paprsek sluníčka
Ta trocha světla, co pronikne pod víčka
Co zodpoví hádanku prostého úsměvu
Co nehledá podstatu v opaku – ve hněvu
Co nehledá obsah, přichází zkrátka
Jenom tak jako vítr, co zavře sám vrátka
Jak úsměv, tak stopy po tanci od bláta
Jsou kapka z té zahrady až ke mně od-
vlátá
Po tanci znovu si obuji sandále
A komnatu nechám zas pro pana krále

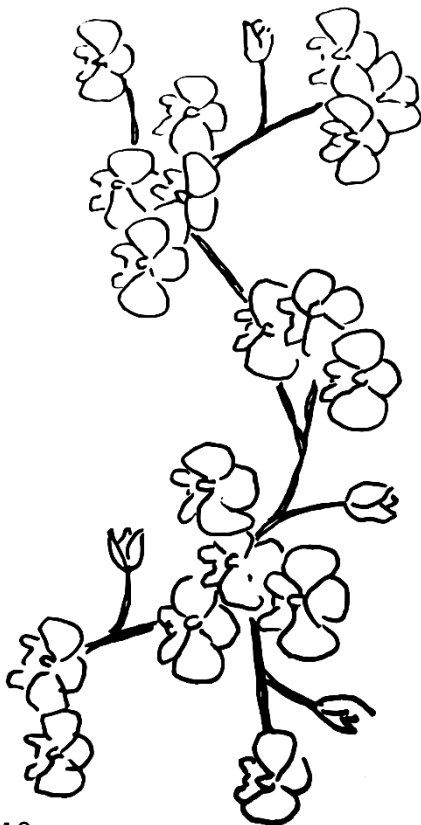

Básnička II

Vali

Jsi vším, co jsem kdy chtěla,
nikdy tě mít nebudu,
bezedný sen,
nikdy neusnu,
ale jak tě přesvědčit, že bych pro tebe
vším byla,
nechci nic říkat,
kvetíš na louce plné kvítí,
všechno kvítí je tak nádherné,
ale jsi to ty,
s krásou slunečnice,
elegancí růže,
šlechetností sedmikrásek,
nevinností pomněnek,
zářivostí máku,
galantností tulipánů,
štedrostí zvonků,
ladností orchidejí,
upřímností kopretin,
poctivostí pivoňek,
připomínáš mi všechno kvítí světa, ale jsi
to pořád ty,
růže mají trny,
sedmikrásky jsou všechny stejné,
pomněnky jsou prchavé,
mák se rychle sklízí a mně nic nezbyde,
tulipány stejně jednou zvadnou,
zvonky zvonit neumí,
kopretina má oškubané lístky,
orchidej...
jsi to ty,
jsi jako orchidej,
opadal jsi rychleji než podzimní listí,
nechal ses odváť větrem pryč,
orchidej je pyšná a umí být i krutá,
já nemám ráda orchideje,

cokoliv jiného jsi mohl být,
mohl jsi být fialka,
mohl jsi být sněžženka,
mohl jsi být petrklíč,
mohl jsi být pampeliška,
kéž by jsi byl pampeliška,
ale pampelišky na louce vedle mě růst
nechtějí,
ani mech mi společnost nedělá,
jen pár stébel trávy,
pak už jen řeka a její šumění,
zůstala jsem tady sama,
na louku už slunce nesvítí,
rostlo vůbec někdy něco,
nebo jsem tak sama,
že jsem semínka marně zalávala,
poroste zde někdy něco?
Dřív, než uvadnu já?

Jak si poskládat hvězdičku

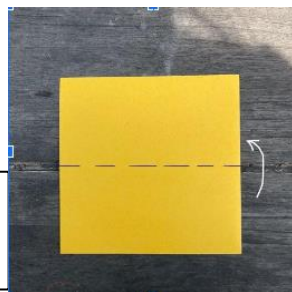
Mango

Budete potřebovat: - libovolný papír v čtvercovém formátu
- nůžky

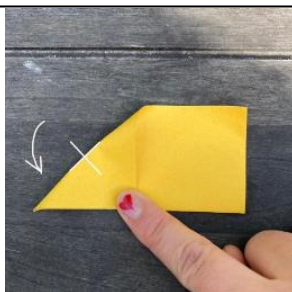
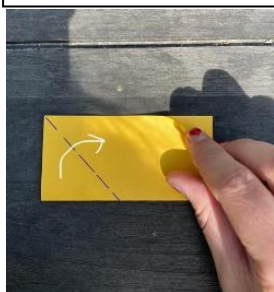
Je to jednodušší, než se zdá,
tak šupky dupky do toho!

Nejdřív musíme ze
čtverce udělat pentagon:

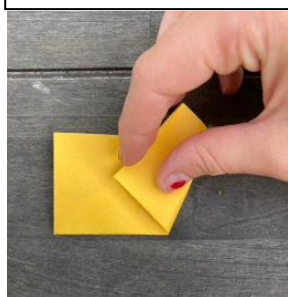
Papír přeložíme na polovinu
tak, aby otevírací část byla
nahore.

Levý horní roh přeložíme na polovinu a prstem zatačíme na prostředek, tak
aby vznikla rýha. To stejné uděláme na dolním rohu. Vznikne nepatrný křížek.

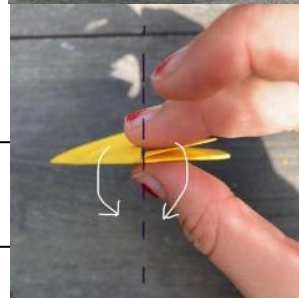
Nyní dolní pravý roh
dáme na místo křížku.

Stejný roh složíme ke
hraně na pravé straně.

Spodní stranu původního obdélníku složíme k nově
vzniklé hraně uprostřed. Útvar přeložíme na polovinu

Ustříháme rohy podél nejmenšího pravouhlého trojúhelníku.

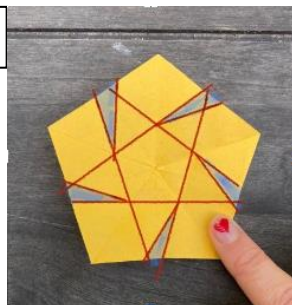
Malý trojúhelník rozložíme a máme pentagon! Zdůrazněte všechny vrcholové rýhy. Vyberte si 2 vrcholy a přiložte je ke znázorněným úsečkám. Krok opakujte u všech párů vrcholů. Postupně vznikne hvězdička.

Přiložíme jednu stranu dole a druhou ze strany – tím se vytvoří nová rýha.

Krok opakujeme a vznikne toto:

Jeden z vrcholů přeložíme na jednu stranu a postupně pokračujeme i u ostatních vrcholů. Vznikne hvězdička.

Hvězdičku otočíme na druhou stranu a postupně začneme skládat minipentagonové vrcholy do středu. U posledního musíme rozevřít vedlejší křídlo tak, abychom nejdřív složili vrchol, pak křídlo vrátíme.

Zrodila se hvězda! Můžete jich udělat víc propíchnout je nitkami a udělat z nich ozdobičku. :)

Chápu, že ze začátku to je těžké pochopit, ale doufám, že vás to neodradí!
Kdyžtak se ptejte. <3

Dovolené rodiny

Taito & Pětkař

(Tento článek jsem psal naprosto dobrovolně, bez jakéhokoliv nátlaku :D)

Tenhle článek porovnává pětkařský a váš tábor a věci s ním spojené. Nevím, jestli v článku bude něco zajímavého, co jste třeba nevěděli, to absolutně nedokážu posoudit. Takže snad se bude líbit. (Vaše tradice sem nepíšu, protože je znáte)

Táborové přípravy

U nás to není po družinách.

Jsou rozepsané činnosti, které je potřeba udělat, činností je víc, ale jsou méně obsáhlé. Každou činnost má na starosti některý z vedoucích. Všechno je to v takové tabulce. Tam si člověk (pokud přijde včas) zapíše, co by chtěl dělat. Následně kontaktuje vedoucího, který má na starosti tuto práci, a domluví se, kdy to udělají. Všechno je potřeba udělat do Modřína (co jsem pochopil, tak Modřín je taková alternativa vašich 13 sluncí).

Kroj

V "7" jsou pravidla ohledně krojů mnohem přísnější. V "5" kroj sestává z krojové košile (s povinnými nášivkami), krojového/oddílového šátku, krojových kraťasů a pohorek/sandál (bez ponožek :D). A celkově se to tolik nehrotí.

Oheň

Oheň je i v "5" velmi slavnostní záležitost se spoustou pravidel, ovšem v porovnání se "7" skoro vůbec. Takže pro nějaké porovnání: Oheň zapaluje vždy výherce 13 orlích per. Zahajovací píseň je "Červená se line záře". U ohně se smí fotit a na

hudební nástroj (kytaru) může hrát kdokoli, kdo to umí/komu se chce. Návštěvákový oheň je u stejného ohniště jako ostatní slavnostní ohně. Na slibovém ohni se jinak sedí (na jedné straně lidé se slibem, na druhé ti bez). Při slibování se nezpívají žádné písničky (je to vlastně hodně takový obřadní a trochu i nudný to sledovat, protože se nic moc neděje..)

13 orlích per

Pro ty, kteří nebyli na výpravě "No dovol": je to soutěž obsahující 13 disciplín. Všechny jsou nějak propojené se skautingem (třeba rozdělání ohně, historie, zdravotěda, atp...) Cílem je dopadnout ve všech disciplínách co nejlépe, a tudíž mít celkově nejlepší skóre (skóre se počítá sčítáním pozic ve všech disciplínách a vyhrává člověk s nejnižším součtem).

Vítěz získává 2 privilegia:

- možnost účastnit se schůzí oddílové rady, i pokud není její součástí
- možnost zapalovat slavnostní ohně. Posledních 13 orlích per vyhrál ♠️ Bain ♠️.

Stavba

Je asi docela jiná, protože stavět stany s podsadou je něco dost jiného než stavět Tee-pee. Kdo staví jak vysoký stan a kde na náměstíčku, je rozděleno už od Modřína. Stanové dvojice se domlouvají velmi dlouho před táborem (často hned po konci tábora předchozího...). Do dvojice si na tábor musí domluvit společné věci (hřebíky, panty a jiné věci na stavbu).

Kdybychom porovnávali stan s týpkem, tak by asi každý došel k trochu jiným výsledkům, ale za mě je to asi takhle:

-Ve stanu je méně lidí (2), což dává trochu víc soukromí, osobního prostoru (aspoň po--citově - je tam míň lidí) atp..

-Vysoké stany jsou fakt úžasná věc (verandička, možnost hamaky pod stanem ..)

-Lepší větrání

-Možnost větší kreativity s tvarem náměstíčka (např. Davidova hvězda před 2 lety)

-Stan je jen pro 2 lidi (a víc se jich tam vejde dost špatně, a ne vždycky s tím stan souhlasí...)

-Nemožnost ohniště

-Kývání se (po stavbě si nepamatuju, že by se někdy něco nějak extra pokazilo, ale při stavbě je to taky požitek, když člověk staví 120, stojí si už v "krabičce" a najednou se to celý sesype bez jediných možností na to reagovat)

(120 = výška stanu. Podlaha je cca 120 cm nad zemí. Staví se 20, 40, 60, 80, 120 a 200)

(Krabička = podsada která má stěny i podlahu)

Jídlo

Na společná jídla (oběd, večeře...) se neběhá. Je to takové nepsané pravidlo, za porušení kterého není přímo žádný trest (teda mimo seřvání od všech členů a pravděpodobně vytlačení na konec fronty).

Při všech společných jídlech (mimo svačiny) se čeká na "Dobrou chuť". Když mají jídlo všichni, někdo ze služby popřeje "Dobrou chuť" a až od tohoto momentu se může jíst. Za porušení se hází do vody (viz dále). Na "Dobrou chuť" se čeká, aby byla jistota, že vyšlo na všechny.

Syselka

Ne, nemůžeme mít vlastní jídlo.

Na začátku tábora se vše vybere a později je rozdáváno na Zpívandách. Jídlo se zabavuje údajně kvůli škůdcům ve stanu. Restrikce ale nevedou k úžasné společnosti, která vše sdílí na Zpívandách. Vlastně je tomu přímo naopak. Skoro všichni se snaží velmi, ale vážně velmi napatitě ukrývat své jídlo, aby nebylo nalezeno vedoucími (kteří vyvíjejí opravdu vysokou snahu tyto Syselky najít).

A když přijde balík, který je už oficiální, takže se věci z něj nedají jen tak skrýt, nastává většinou naprosto neřízená žravnice, při které se lidé, kteří se dostali dost blízko, snaží sníst, co jde, protože je to často jediné sladké, k čemu se v posledních dnech dostali. Takže na Zpívandy se ve výsledku dostane velmi málo jídla.

Hledání Syselky ve stanu probíhá při bodování stanů, kdy se často stane, že musíte po bodování uklízet úplně celý rozházený stan. Po hledání Syselky ve stylu některých vedoucích můžete být totiž často rádi, že váš stan vůbec stojí.

(Syselka = vlastní jídlo "nasyslené" stranou od společného jídla na Zpívandy)

Házení do vody

Je to takový univerzální trest na vše.

Syselka? Hodit do vody.

Zaspal rozcvičku? Hodit do vody.

Nedělá, co má? Hodit do vody...

Jenže to v realitě moc nefunguje. Většinou jde jen o to davové šilenství, při kterém se dá někdo hodit do vody. Často se potom stane, že člověka hodí za vykonstruovaný porušení pravidel, který se buď vůbec nestalo, anebo je to absolutní zbytečnost. Prostě tam jde jen o efekt davového šilenství a trochu i o to ponížít někoho jiného.

A když má někdo narozeniny, tak je taky hosen do vody, jenže to už pak působí spíš jako trest/výplod davového šilenství, než jako nějaké "přání".

Táborová hra

My máme úseky každý den. Úsek je vždy první program po poledňáku. Vždy obsahuje čtení z knihy a potom je úsek. Celý úsek i se čtením bývá zhruba na 2h, tedy do odpolední svačiny.

Divadlo nám k úseku vedoucí hrají jen málokdy.

Manévry/Cesty

Co já vím, tak jsou Cesty poměrně příjemnější, než Manévry.

Manévry začínají úplně maximálním pískáním všech vedoucích naráz a řvaním "Manéééevryyy" (kdo byl na výpravě, měl možnost pocítit na vlastní kůži). Ať to zní, jak to zní, je to vážně jedno z nejhorších probuzení, co se dá na táboře zažít. Od zapískání běží 13 minut na zabalení, které když vyprší, tak všechno potřebné nezabalené je za minusové body. Pak následuje krátké čtení a odchod z tábora.

Máme s sebou obálku, která má pro otevření nějakou podmínku. Musí se otevřít až v určitý čas, nebo po nějaké vzdálenosti

od tábora. V obálce jsou úkoly na celé Manévry anebo zpráva, že jsou Manévry plané.

Při Manévrech neobcházíme různá stanoviště, ale máme úkoly na papíru z obálky a cílem je získat co nejvíc bodů -> ujít co nejvíc km.

Jídlo s sebou nedostáváme, musíme někde nakoupit a rozpočet je (každý rok se to mění kvůli cenám potravin...) zhruba 12,- Kč na osobu na den.

(Když byste se zeptali našich vedoucích na nejoblíbenější část tábora, tak pokud by byli všichni zcela upřímní, tak by 90% z nich řeklo, že je to pískání Manévrů)

Honba/Závěrečný úsek

Poslední možnost, jak získat body do táborovky, je u nás Honba. Honba je víceméně jako vaše Cesty a Závěrečný úsek dohromady.

Začíná v průběhu úterý a končí ve středu po Návštěváku. Při Honbě se družiny pohybují po území se stanovišti. Cílem je projít co nejvíc stanovišť a získat co nejvíc bodů za úkoly na nich. Po území se pohybují i skupinky vedoucích, se kterými se musí bojovat a je možnost ztrácet body. Boje mohou probíhat i mezi jednotlivými družinami. Na konci často bývá závěrečná bitva, která probíhá, když se všechny družiny někde sejdou (není ovšem každý rok) a ta může ještě úplně změnit pořadí družin. Závěrečná bitva je v podstatě docela brutální štábovka.

Loni to byly vlajky na asi 5x větším území, než by se normálně hrálo, s dost zajímavým terénem a strategií štábů (byl to les plný ostružin s několika metrovými skalami a kvůli strategické výhodě byly všechny štáby na nějaké skalce, štáby se mohly opevňovat, takže to občas bylo

dost brutální, snažit se vylézt na 3 metrovou skalku úplně obalenou větvemi a všude přítomným ostružiním). A k tomu všemu ještě byla "nájezdnická skupina" vedoucích, kteří jednou za čas prostě nějaký štáb úplně zničili.

Po Honbě je v táboře hostina.

Služby

(Služby v Pětce probíhají po družinách - pozn. redakce) U nás se na tábor družiny mění. Na Modříně při zakončovacím ohni se rozdělí nové, táborové družiny.

Družin na táboře bývá víc než přes rok. Loni bylo 5 táborových družin, a kolik bude letos, to je ještě překvapení... (nyní již ne, je jich opět 5 (pozn. redakce)) Na konci tábora jsou tyto družiny zrušeny, ale nové (ty, které budou přes rok) se dozvídáme až na zahajovačce na začátku září.

V kuchyni máme služby oproti vám taky jinak. Kdo má službu, ten dělá úplně všechno.

Služby jsou po družinách. Kdo má službu tak:

-Vaří

-Udrží pořádek v táboře

-Doplňuje vodu

-Hlídá

(Kdo je ve službě, neúčastní se žádného programu, ale na úsek je ze služby uvolněn.)

Vlajky

Vlajku věší každý den někdo jiný. Českou vlajku někdo ze Starší "5" a oddílovou někdo z Jelenů. Tento člověk je vždy náhodně vybrán vedoucími před nástupem a znamená to pro něj, že ráno vlajku vytáhne, večer stáhne, nic víc.

Praxe

Máme celkově mnohem míň praxí než vy a většinou jsou takové poměrně nudné. Jakože za celý tábor se stihne praxí tak od každého tématu jedna, občas ani to ne.

A nemáme nic jako výkviky ani quercy.

Přecházení do Staršanů

Máme takový rituál přecházení z Jelenů do Staršanů. Na Návštěvákovém nástupu musí každý jelen podstoupit "zkoušku odvahy," což je takový "švihnutí" uzlovačkou a je to celý docela slavnostní.

Táborové okénko

Jak na táboře nezplesnivět od hlavy až k patě

Zde vás seznamujeme s několika málo tipy, které jistě nepřesvědčí ani svou originalitou, ani svou lákavostí, ale jejich sepsání možná přispěje k pevné vůli se jich držet – a proto na táboře neshnít!))

- Neztratit příbory a ešus (pomáhá je mít podepsané, ale ještě víc pomáhá si je po každém jídle umýt a uklidit do kapsáře (i když je daleko a my hoo-odně unavení!))
- Mýt si příbory a ešus pořádně pitnou vodou
- Potok je nejsnesitelnější, pokud se do něj vběhne rychle a bezhlavě (jste potom venku dřív, než si uvědomíte děsivost potokového mrazu). Koala doporučuje 10/10 ;))
- Mít hodinky a nosit je u sebe – minimálně pocitově má člověk vše víc pod kontrolou
- Investovat do vlastního komfortu, i když je to právě ten, na který nám občas zbyde nejméně času a sil:
 - Postavit si pevnou a bytelnou postel, do které se budeme každý večer opravdu těšit. Vyplatí se!
 - Pořídít si kapsář s ideálně velkými a četnými kapsami, ve kterých se nekupí nepořádek a ve kterém bude jednoduché mít přehled
 - Tenhle kapsář si potom vyvěsit tak, aby se neprověšoval a držel, aby byl na dosah ruky a zároveň nebránil ve výhledu.
 - V kapsáři si udržovat pořádek. Vracet věci na své místo a mít je v něm roztříděné. Nestrkat tam odpadky))
- Používat podbedňátko, které si předtím dobře postavíte (pár hřebíků vás zachrání buď od plísně, nebo věčného sbírání spadáných bod, protože je podbedňátko nestabilní.
- Vytáčet si včas všechny klíšřata!!!
- Čistit si pořádně zuby (i přes to, jak moc se nám nechce)
- Jaké jsou vaše zásady pro základní komfort na táboře?

Jak si na táboře udržet duševní pohodu

Od fyzické pohody přecházíme k nápadům na komfort psychický. Jak si udržet čistou hlavu a bránit se psychickému vyčerpání, stresu nebo zkrátka smutku? Jistě je metod a nápadů mnohem víc, než o kterých se dočtete v tomto článku, a ty, se kterými vás zde seznamujeme, nemusí fungovat pro každého. Ale pro účel sdílení je sepisujeme!

- Večerní encanto! Ať už máte chuť se večer dokopat na nástup a říkat encanto nahlas, nebo ne, usínat s vědomím, co se v daný den povedlo, nám pomáhá

neztratit vědomí o tom, že se nám daří, že se v něčem zlepšujeme nebo máme nějaké každodenní jistoty radosti, že jsme za něco vděční, že máme z čeho čerpat, i když se zrovna cítíme nešťastně, unaveně nebo frustrovaně. Vědět, že i přes nepříjemný stav myslí (který se někdy děje a je to tak v pořádku, přichází a pak zase zmizí) mámě stále mnoho radostí.

- Já nejsem moje myšlenky a emoce. Tahle jednoduchá věta, když si na ni ve správnou chvíli vzpomeneme, pomáhá bránit se pohlcení smutkem nebo zkrátka jakoukoliv negativní emocí. Stává se, že se nám honí hlavou nepříjemné myšlenky, že máme z něčeho strach, že jsme přehlceni, něco je na nás moc... že se zkrátka necítíme dobře. Ale co se nám honí hlavou, nás nedefinuje. Když nám není dobře, setkáváme se s nějakým pocitem, který sice prožíváme, ale není nedílnou součástí naší osoby. Ten pocit zase odejde a nás zanechá zase nám samým. Občas je v pořádku si říct, že se můžeme někdy cítit špatně, ale že to ještě není konec světa.
- Body scan. S touhle metodou jsme se seznámily na letošní zahajovačce: pamatujete? Když si každý den najdete chvíli na to se zasoustředit postupně na každou část svého těla, počínaje prsty u nohou a konče vlasy, budete mít mnoho příležitostí si včas uvědomit, že jste třeba unavené a potřebujete si odpočinout. Nebo se protáhnout, protože vás bolí sval na noze. Nebo že je vám vlastně hezky a máte chuť svoji energii do něčeho vložit. Nebo že jste z něčeho nespokojeni, nervózní, a proto zatínáte nějakou část těla a můžete ji zkusit uvolnit (třeba se společně s tím pomalu proměnit i strach z toho, co vás znervózňuje).
- Čas od času se o volné chvílce vytratit o samotě pryč. Nezáleží nutně na tom, jestli si v hlavě urovnáte myšlenky, jestli si budete zpívat, nebo jestli budete jentak v tichu rozjímat. Ale na chvíli se vytrhnout z davu, ve kterém se neustále soustředíme na druhé lidi, hrozně pomáhá (i když je občas potřeba se k tomu trochu nutit).
- Občas pomůže i chvilka sportu. Protáhnout se jógou nebo se vyběít u běhu/po-silování, člověka hezky uzemní a nakonec uklidní.
- Pláč. Často pomůže se mu nebránit a hezky se vyplakat. Nemusí mít důvod, ani nemusí znamenat, že jsme na tom špatně. Dá se na něj koukat jako na typ odpočinku. Je fajn, když můžeme pomocí pláče vyplavit pocity, které ani třeba neumíme pojmenovat, nebo je pojmenovat nechceme, a takhle se dostanou ven i bez toho. Ale občas se může stát, že nám nejde se rozplakat. A to je taky v pořádku.
- Psaní. Psaní funguje pro každého jinak. Pro někoho to znamená násilné, a proto vykonstruované pojmenování něčeho, co chce radši nechat plynout. Pro někoho to znamená povinnost, která je víc děsivá, než je proces psaní uklidňující. Pro někoho ale může fungovat. Psaní může být taky proud, který se nechá jentak plynout. Psaní může být způsob, jak vyjádřit hezky něco, co se nám předtím zdálo jenom ošklivé. Když píšeme, uvědomíme si, že máme dost zdrojů okouzlení na to, abychom měli co a jak psát. Při psaní můžeme zjistit, co se nám to

vlastně honí hlavou. Můžeme to poslat ven a pak na to hledět s odstupem. Když si čteme naše myšlenky na papíře, už jsou od nás oddělené na stránce a je jednodušší si uvědomit, že ne každý stav myslí nás pohlcuje/definuje. Můžeme to jenom tak pozorovat a přijmout. Když píšeme dopisy a ne jen tak pro sebe, máme také konkrétního posluchače, o kterém víme, že nás vyslechne.

- Občas si zazlobit. Občas přijde bláznivá nálada nebo potřeba si s někým popovídat. A občas to znamená trochu zlobení. Právě tyhle nálady na táboře tvoří hodně vzpomínek a radosti.
- Je fajn mít v hlavě takovou banku věcí, co nás uklidňují/u kterých se cítíme dobře. Pro mě je to třeba pozorování ohně a jeho plamínek. Připadám si u něj vždycky vděčná, tak nějak celistvě bez konkrétních myšlenek. Nebo pozorovat stromy a potok a vůbec naši milou táborovou louku. Nebo pozorovat ostatní, jak spolu třeba hrají na kytaru, čtou si nebo se smějí. Když mám chuť, na chvíli vypnu a jenom tak pozoruju, co se děje kolem.
- Hlavně si pamatujte (a to je hlavní sdělení tohoto článku), že vedoucí jsou tu vždycky pro vás. Ať už potřebujete jenom obejmout nebo chytit za ruku a nic neříkat, nebo si naopak popovídat, nebo něco úplně jiného, budeme rády, když za námi přijдете.

Přemáhačky

Koala & Majda

Po slavnostním odtajnění přemáhaček na zahajovacím ohni se jistě hodí si všechny informace vyjasnit, zkonkretizovat a zopakovat. V tomto okénku v Šoufku předáváme černé na bílém veškeré informace k přemáhačkám. Pořádně si je pročtěte! Pokud i po přečtení nebude vše jasné, obraťte se prosím na Majdu nebo Koalu.

Přemáhačky jsou od toho přemoct sebe samu. A chvíle, kdy dojdeme na hranici vlastních sil, je pro každého jiná. Proto se snažíme přemáhačky udělat co nejvíce flexibilní, aby je šlo nastavit na vaše potřeby a hranice tak, aby byly pro vás osobní výzvou a nemusely jste se u nich srovnávat s ostatními. Zkrátka, při plnění přemáhaček soutěžíte pouze se sebou samou. Není tedy přesně určeno, co

všechno/jak dlouho musíte dělat, abyste se si přemáhačku splnily. Je jen minimum a maximum. A je na vás, kam mezi tím dojdete.

Přemáhačky letos doprovází téma židovského roku, a tak ke každé přemáhačce najdete krátké povídaní o jejím židovském podkladě.

Pesachový půst (hlad'ák)

Pesach je jarní svátek, který se slaví přibližně v době Velikonoc, datum se určuje dle židovského kalendáře (15.-21. den sedmého měsíce nisan). Židé si během těchto 8 dní připomínají, jak je Bůh vyvedl z Egyptského otroctví. Odchod probíhal ve spěchu, takže nebyl čas na přípravu kynutého pečiva, jedli proto chléb

nekvašený – macesy. Ty se na pesach jedí dodnes, během sederové večeře každý dostane tři – na památku tří praotců Abraháma, Izáka a Jáкова.

Proto i vy pozřete za den, který si vyberete za Pesach, pouze tři macesy, u každého hlavního jídla jeden. Pokud chcete radši plnit tradiční hlad'ák, je to také možné. Stále platí, že je na vás, jak dlouhá doba pro vás už znamená, že jste se překonali, maximum je 24 hodin.

Še'ol (mlčák)

Še'ol je hebrejské označení pro podsvětí. Židovství nenabízí jednotný pohled na život po smrti, jeho představa je tedy pouze jedním z výkladů. Še'ol je místem, kam se po smrti dostává každý, není to tedy pouze trest pro bezbožné. Ti zde však mají vyhrazené nejtěmnější hlubiny spolu s lidmi popravenými a nepohřbenými. Je to ale místo spíše neradostné, místo bytí bez opravdového života s jeho radostí a silou, je to místo temna a ticha. Komunikace s ostatními ani s Bohem zde není možná, člověk zde strádá, neboť ho nemůže chválit. Stíny zde pobývají ve věčném zajetí, které potrvá do příchodu Mesiáše, který vzkřísí jejich těla a navrátí židovskému národu jeho autonomii.

Vy budete při plnění této přemáháčky také zbaveni možnosti komunikovat, nesmíte mluvit ani vydávat jiné zvuky pro spojení s ostatními, máte však výhodu, že dle vlastního uvážení můžete Še'ol kdykoliv opustit, až budete mít pocit, že jste se překonali. Nejdéle pak po 24 hodinách.

Kašrut (košer): neslad'ák

Tvým úkolem v přemáháče Kašrut bude tři dny jíst “košer” jídlo. Co to je a jak to vypadá prakticky pro praktikující Židy? A jak to bude na táboře vypadat pro Tebe?

Kašrut (česky košer) je soubor pravidel, které musí Židé dodržovat při stravování. „Košer“ je potom označení pro takovou potravinu, kterou smí Žid sníst. Některé nekošer potraviny nejenže nemůže sníst, ale dokonce z nich ani nesmí mít jakýkoliv zisk (například je nesmí prodat). My se zde ale budeme zabývat jen otázkou konzumace. Co jsou ty nejdůležitější pravidla Kašrut?

Košer certifikáty: Kašrut se sleduje u předaných látek používaných v potravinářství. Některé z nich se vyrábějí nebo mohou vyrábět ze zakázaných surovin (jako je například vepřová želatina v bonbonech). Obsahuje-li výrobek takovou přísadu, je nutno zkontrolovat její původ a posoudit, zda výsledný produkt je povolen, či nikoli. Je-li výsledek pozitivní, vydá rabinát potvrzení o kašrutu zvané *hechšer*. Nezkontrolované potraviny jsou proto potenciálně nekošer, a proto zakázané.

I pro vás bude zakázané jíst necertifikované jídlo. Tím je všechno jídlo mimo pěti základních jídel z kuchyně (snídaně, svačiny, obědy, večeře).

Krev: Tóra zakazuje konzumaci krve. Krev je spojována s duší a se životem, a proto se před dalším zpracováním masa musí krev odstranit. Velká část vyteče během samotné porážky, zbytek je odstraněn zpravidla procesem zvaným *melicha*: maso je opráno

ve vodní lázni a na hodinu důkladně nasoleno, čímž se odstraní zbytky krve vsáknuté do masa.

Pro nás na táboře je krev symbolizována šňávou z kuchyně. Po dobu, kdy jíte košer, máte povoleno pít jen vodu.

Košer budete jíst po dobu tří dnů. Pokud vám pro překonání se stačí tyto základní dvě pravidla, pro splnění přemáháčky to také stačí. Pokud ale budete chtít extra výzvu a budete si chtít vyzkoušet omezení, které se s košer stravou pojí, můžete se rozhodnout po dobu těchto tří dnů čtít ještě jakékoliv z následujících dalších pravidel:

Maso a mléko: V kašrut je zakázáno kombinovat mléčné a masité výrobky. Zákaz je vyvozován z nařízení Tóry „Nebudeš vařit mládě (kůzle) v mléce jeho matky.“ Je zakázáno tepelně upravovat maso povolených druhů dobytka společně s mlékem a výsledný produkt konzumovat. Omezení zahrnovalo rozdělení nádobí (přibory atd.) na mléčné a masité. V profesionálních kuchyních (hotely, školní jídelny apod.) se z praktických důvodů často používají oddělené celé kuchyně. Židé musí čtít několikahodinové rozestupy (někteří po konzumaci mléka musí čekat 3, jiní 6 hodin, než vloží do úst jakékoliv maso), ale pro vás začátečníky to bude takto:

Není povoleno snít k jednomu jídlu maso společně s mlékem. Bude-li k jídlu mléčná/smetanová/sýrová omáčka a v ní maso, bude nutné si vybrat, jestli raději sníte jen omáčku, nebo jen to maso bez omáčky. V kuchyni vám pak nandají, co si vyberete (Bud' vám nedají šťávičku/omáčku a vyberou z ní jen maso, nebo vám naopak dají jen omáčku).

I pro vás bude závazné oddělení masitého a mléčného nádobí. Pokud budete jíst z misky mléčný výrobek (např. porridge nebo puding, musíte ji před konzumací masa tzv. „vykošerovat“ (nebo použít cizí). Vykošerování nádobí probíhá tak, že se jednou „použije naprázdno.“ V hrnci/ešusu/misce se jednou uvaří voda a nepoužitá se vylije.

Maso: Je povoleno jíst jenom sudokopytníky. Mezi ty nepatří například prasata, a proto je v Kašrut zakázáno jíst vepřové maso.

Bude-li k jídlu vepřové maso, budete si jej muset odepřít.

Hmyz: Tóra zakazuje konzumaci hmyzu. Jídlo, do kterého vletěl jakýkoliv hmyz (s výjimkou některých druhů kobylek) je již kontaminováno: nekošer.

I pro vás je zakázáno sníst jídlo, do kterého vletěl hmyz. (Pokud se tak stalo již v kuchyni, nepočítá se to, protože za to odpovídá služba, ale pokud hmyz vletí do vaší mystičky, už si musíte jídlo s někým vyměnit, nebo ho někomu dát a požádat o nové)

Purim: přemáháčka s Lasičkou

Purim je nejveselejší židovský svátek připomínající vysvobození Židů z intrik zlého vezíra Hamana, který je chtěl vyhubit ze země. Název svátku (česky „házení v kostky či hazardní hra) připomíná Hamanovo metání losů, kterými chtěl určit nejvhodnější den pro svůj zamýšlený plán. Mezi sváteční zvyky patří veřejné předčítání knihy Ester, vzájemné se obdarovávání dárky (např. jídlem, pitím),

obdarování potřebných či příspěví na charitu, uspořádání slavnostní hostiny, popíjení a pořádání karnevalů v maskách a kostýmech.

Židé dokázali zvítězit nad zlým Hamanem hlavně díky dívce Ester a jejímu strýci Mordechaji. Haman byl něco jako králův zlý rádce, který za jeho zády páchal škody. Ester se podařilo krále postupně přesvědčit o Hamanově nepravostech a dotlačit k tomu, aby ušetřil židovský lid. Podařilo se jí tak díky tomu, že pozvala krále třikrát na bohatou večeři, dělala mu příjemnou společnost a vytvořila veselou a přepychovou atmosférou. Jakmile si ho tím naklonila na svou stranu, mohla vyslovit své přání.

Pro tuto přemáháčku se stanete Ester a Lasička se stane králem. Vaším úkolem bude ji pozvat na drobné pohoštění/návštěvu do vašeho týpka, kde ji potom nenápadně donutíte k tomu vyslovit námi určenou frázi/větu. Ta vám bude přidělena na požádání.

Chasidismus: rýmování

Chasidé, česky „Zbožní“ jsou příslušníci náboženského směru judaismu (=židovství) se silnými mystickými prvky. Za jeho zakladatele je považován Jisrael ben Eliezer, zvaný „Baal Šem Tov“ (Pán Božího jména), jehož záměrem bylo reformovat (změnit) příliš intelektualizované studium talmudu (kniha výkladu božích přikázání z Tóry) a vrátit se k přirozenému a obyčejnému náboženskému životu. Místo toho, aby podstata

náboženství spočívala v tom se hrabat v knihách, mělo by být podle něj žito každodenně a opravdově, obyčejně a radostně.

Chasidismus stojí na niterném vztahu k Bohu, odmítání falešné zbožnosti, úsilí poznat božská tajemství a splynout s Bohem prostřednictvím modlitby, ale hlavně zpěvy a tanci, hravostí a rytmem. Chasidé zdůrazňují význam optimistického postoje k světu, spojení zbožnosti s radostí, možnost zduchovnění každodenního života a citlivý vztah k lidem i k přírodě (neboť ve všem je stopa Boha).

Staňte se na chvíli Chasidy a oslavujte Boha hravostí. Pokuste se mluvit co nejdéle v rýmoch (které jsou rytmickým základem písně, představují hravost: jsou hrou se slovy a okouzlují obyčejný život). Nejdelší doba, po kterou je možno si přemáháčku plnit, je 24 hodin.

Jom kipur: smíření

Jom kipur, v českém překladu „den smíření“, je největší židovský svátek. Jom kipur bývá nazýván jako den „očisty od hříchu.“ Jde o jeden z nejsvětějších dnů v židovském roce. Tento den totiž odpustil Bůh Izraeli zhotovení zlatého telete (v židovství je důležitý zákaz modloslužebnictví, a proto bylo zhotovení zlatého telete velkým hříchem) a tento den se také Abrahám (praotec židovského národa) obřezal a uzavřel tak smlouvu s Hospodínem. Tento den se připomíná dlouhým, více než dvacet čtyři hodin trvajícím půstem a intenzivními modlitbami. Jom kipur se nazývá šabat šabaton (šabat šabatů).

Jom kipur je závěrem deseti dnů pokání, během kterých Židé v pokorném a skromném provozu přemítají nad svými hříchy a hledají odpuštění, smíření. Opakují omluvné modlitby „slichot“ (od hebrejského slichá – promiň), postí se a omlouvají se svým blízkým i nepřátelům za své provinění vůči nim. V Talmudu se píše o velikosti těch, kteří odpouští, a o hříchu těch, kteří prosbu o odpuštění nepřijmou. Zpytování svědomí, pokorné uznání svých hříchů – pokání – je způsobem obdarování. Umožňuje totiž následné smíření.

Vaším úkolem bude se také obdarovat pokáním (ačkoliv ne na vlas podobným tomu židovskému). Budete rozjímat nad svými hříchy a snažit se si je odpustit. Vaše cesta ke dni smíření má tři stupně. Prvním z nich je nalezení hříchů a jejich odpuštění. Druhým z nich je podrobnější reflexe nějaké nepříznivé situace. Třetím z nich je obecnější reflexe svých vlastností. Pro splnění přemáhácky stačí projít každou z nich jednou. Pokud byste si pokání před Jom kipur ale chtěly zažít dlouhodobé, stejně jako je to v judaismu, vaše maximum bude 10 dní (max 5 dní prvního stupně, 3 dny druhého a 2 dny posledního). Konkrétněji:

1. Hledání hříchů a odpuštění:

Večer se zamysli nad tím, co jsi mohla udělat lépe. Svoje hříchy si odpust. Je v pořádku někdy udělat chybu a je potřeba pro samu sebe najít pochopení. Můžete si případně položit otázku, proč se tak stalo a zkusit se na sebe nezlobit, jen to přijmout. Příště se tak třeba člověk zachová líp.

Tuto fázi meditace smíření s hříchy můžeš večer provést minimálně jednou a zopakovat maximálně pětkrát, než se posuneš k další fázi.

2. Zpětná vazba ke konkrétní situaci

Vzpomeň si na situaci, kdy ses zachovala jinak, než jsi chtěla, cítila jsi emoci, kterou jsi nechtěla cítit nebo se zkrátka něco nepovedlo a bylo ti to líto. Nezáleží na tom, jestli se daná situace odehrála v den, kdy se nad ní zamýšlíš, jindy na táboře nebo třeba před několika lety. Zkus pro sebe najít pochopení a využít toto rozjímání k tomu se z toho poučit, místo toho se pohltit výčitkami nebo lítostí. To, že jsme se nějak zachovali, cítili pocit, který jsme nechtěli, nebo se něco nepovedlo, nemusí být nutně něco špatného, co na sobě nemít rád nebo čeho litovat, ale naopak pro nás může sloužit jako informace. Proč se to tak stalo? Znamená to, že je pro nás něco důležité? Nebo že máme z něčeho strach? Nebo že jsme měli příležitost něco zkusit nebo se naučit? Například, když si někdo vyčítá, že na svého blízkého žárlí, může se na to podívat s odstupem a říct si, že se nemusí zlobit, ale spíš si uvědomit, že žárlivost mu říká něco třeba o tom, že má toho blízkého rád a bojí se, že o něj přijde. A proč se bojí? A jak zapracovat na tom, aby se bát přestal? V této meditaci tedy bude vaším úkolem se pokusit přijít na to, co nám o nás a naší situaci říká naše chování/emoce, které si zrovna vyčítáme, říká, a zamyslet se nad tím, co se s tím dá dělat. Nebo se jen zamyslet nad tím, co si můžeme odnést z jinak nepříznivé situace.

Tuto meditaci musíte pro splnění přemáhácky projít jednou, a maximálně třikrát, než se posuneš k poslední fázi.

3. Obecné zamýšlení nad sebou

Ve třetí meditaci se zamyslíte nad tím, z jakých vašich vlastností by situace z prvních dvou částí mohly vyplývat. Je možné, že šlo o hodně specifickou situaci a výsledek souvisel spíš s ní než s vámi, možná se vám ale podobné věci stávají častěji. Můžete zkusit obecně přijít na to, jaké si myslíte, že máte vlastnosti, jak byste samy sebe popsaly. K tomu vám nabízíme jednu perspektivu, ze které na to lze nahlížet – je snadné označit vlastnost za dobrou, či špatnou, ale většinou v tom není celá pravda. Všechny vlastnosti mají svůj dobrý a špatný konec, což nám může pomoci je přijmout a i to, co se nám na nás nelíbí, vnímat se pozitivněji. Můžeme někoho označit za tvrdohlavého, ale stejná část jeho osoby bude stát za tím, že je vytrvalý, nezvdává se před překážkami a nepůjde s proudem jen proto, aby se nevystavoval udiveným pohledům. Obdobně jsou většinou lidé, které bychom popsali jako úzkostlivé, často citliví k okolí. Zamyslete se nad tím, jaké vaše “dobré” a “špatné” vlastnosti spolu souvisí.

Chanuka: sportík

Chanuka připomíná příběh, ve kterém usedl na trůn nad Židy Antiochus IV. Epifanés. Za jeho vlády došlo k vyrabování jeruzalémského Chrámu, masakrování Židů, a judaismus byl postaven mimo zákon. Židé tak měli zakázáno praktikovat svou víru.

Židé oslavují na Chanuku dva zázraky. Jedním z nich je dokonání vzpoury proti antisemitské („protižidovské“) krutovládě. Chrám byl osvobozen a znovuzasvěcen. Židé byli v takové vzpouře v naprosté menšině a pravděpodobnost, že bude jejich vzpora úspěšná, byla mizivá. Svobody národa bylo dosaženo díky hrdinství malého počtu židovských bojovníků proti mnohonásobné přesile armád Seleukovců. Na Chanuku si připomínají, že bez víry v Boží pomoc, bez víry, že bojuje proti bezpráví a za spravedlivou věc, těžko zvítězí sebelepší voják. Proto v knize proroka Zachariáše čteme: „[vítězím ne] mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů.“

Když vstoupili Řekové do Chrámu, znesvětili všecken olej, který se tam nacházel. Poté, co nad nimi Židé zvítězili, hledali čistý olej, a našli jenom jediný džbánek s olejem. Olej z džbánu rozlili do kahánek chrámového svícnu a zažehli knoty. Množství oleje by vystačilo na jediný den, ale Všemohoucí učinil zázrak a olej vydržel hořet plných osm dní. Proto ustanovili slavit každoročně chvalo zpěvy a díkůvzdáním Hospodinu dny Chanuky – památky na znovuzasvěcení jeruzalémského Chrámu.

Sportík se bude týkat prvního, pro Chanuku jinak méně důležitého zázraku, tedy zázraku vítězství menšiny Židů proti silné armádě. Nalezněte a budujte svoji fyzickou sílu, podpořenou silou duše, která je prý odrazem božím.

Pro splnění sportíku si můžete vybrat jednu ze tří výzev:

- 1. Běh: tak daleko, aby ses u toho překonala. Avšak max. 7 km*
- 2. Volejbal: dokud se nepřekonáš, ale max. 30 prstů, 15 bagrů a 10 podání*
- 3. Posilování: ukážeme na roz-
cvičce jednu posilovací sestavu.
Tvým úkolem bude si ji sama o
volném čase zacvičit. Je na
tobě, jestli ji zvládneš projít ce-
lou, jenom část, nebo dokonce
vícekrát. Jde o to cvičit, dokud se
nepřekonáš.*

Ha-am ha-nivchar: komunita

V Bibli se můžeme dočíst, že Židé jsou “ha-am ha-nivchar”, což se do češtiny překládá jako vyvolený národ. Toto označení je však poněkud zavádějící, původní význam totiž neobnáší nadřazení Židů nad ostatní, jde o to, že byli Bohem vybráni ke speciálnímu údělu, kterým je udržovat náboženskou tradici a způsob života, který jim uložil. Vyvoleným národem jsou také ve smyslu komunikačního článku mezi Bohem a lidmi. Židé skrz napojení na Boha a jeho přikázání mohou určovat vývoj společnosti správný směr. To je na jednu stranu výsada, na druhou ale také břímě, protože přináší odlišnost od ostatních, s čímž se často spojuje vyloučení ze společnosti a potenciálně i diskriminace. I proto je v židovství kladen velký důraz na komunitu. Měla by zajišťovat duchovní i fyzické potřeby svých členů: pomáhá ve finanční nouzi, provozuje synagogu a

obřadné lázně, má ale také svůj vlastní soud. I vy na dobu jednoho dne vytvoříte malou komunitu. Po tuto dobu nebudete mít všichni přístup ke zdrojům, které na táboře potřebujeme (stejně jako bylo Židům dříve odpíráno například vlastnit pozemky) a budete proto na sobě závislí.

Tuto přemáhačku si budete plnit po trojicích, vždy jen jeden bude smět vyndávat a zandávat věci do kapsáře, druhý manipulovat s pitnou vodou (napít se můžete, ale musí vám natočit někdo z vaší trojčky) a třetí mluvit s radou. O pomoc v těchto záležitostech smíte prosit jen svou trojici. Abyste si komunitu porušily, musí být kontakt s kapsářem/pitnou vodou/radou vaše iniciativa. Pokud vás někdo strčí na kuchyň/polije, je to v pořádku. Přemáhačku si plníte maximálně 24 hodin.

Matanot la-evjonim: pomoc druhým

Svátek Purim je provázen všeobecným veselím. Již v synagoze začíná karneval a také se očekává dělat při obřadu rámus, a to konkrétně při každém zaznění jména “padoucha” Esteřiny knihy. Z jejího příběhu Purim vychází a čtení Esteřiny knihy je první povinností spojenou s Purimem. Krom toho je ještě pravidlem jít na speciální hostinu a obdarovávat se navzájem balíčky jídla a pití (tento zvyk se nazývá mišloach manot). Poslední povinností je pak matanot la-evjonim – pomoc potřebným. I vy budete mít na letošním táboře možnost pomoci někomu, kdo to ocení. Protože nám obec Mirkovice vychází v mnohém vstříc a má značné zásluhy na tom, že zde můžeme táborovat, chtěly

bychom jim jako loni vypomoci se skládáním dřeva. Konkrétně v neděli 9. 7., během prvního odpoledne se do obce vydáme všichni, kdo si bude chtít splnit manatot l'evyonim vyrazí po dopoledním volnu již ve 12:30 (a zůstane s ostatními do svačiny).

Odvaha

Odvaha se odtajní v pravý čas. Bojte se, ale buďte odvážné!

Argumentační fauly

Přinášíme seznam základních argumentačních faulů, na které si dát pozor při případném budoucím debatování:

- **Apel na tradici:** Mluvčí uvádí, že věc je dobrá či lepší, protože je součástí abstraktních tradic. Má také za cíl uměle zvednout hodnotu dané věci.
- **Pálení čarodějnic:** Mluvčí dosazuje svoji neschopnost pochopit, jak oponent došel k logickému závěru na místo argumentu.
- **Apel na lid:** Mluvčí uvádí, že něco je pravda, protože si to myslí hodně lidí.
- **Apel na novost:** Mluvčí argumentuje tím, že něco je dobré nebo lepší, protože je to nové (nebo moderní).
- **Apel na (neznámou) autoritu:** Mluvčí odkazuje na tvrzení autority a prezentuje ho jako důkaz pro pravdivost svého argumentu.
- **Apel na posměch:** Mluvčí neprezentuje žádný vlastní argument. Místo toho prezentuje oponentův argument tak, aby působil absurdně.
- **Apel na soucit:** Mluvčí se snaží získat podporu pro svůj argument tím, že zneužívá oponentova pocitu viny a jeho soucitu.
- **Apel na přírodu:** Mluvčí uvádí, že něco je správné, protože je to „přirozené“, popřípadě špatné, protože to je „nepřirozené“.
- **Šikmá plocha:** Mluvčí bez důkazů tvrdí, že relativně malý krok povede k řetězové reakci souvisejících (negativních) událostí.
- **Falešná stopa:** Mluvčí uvede irelevantní tvrzení, které do diskuze přinese nová (ale nesouvisející) fakta. Často má za cíl zmást stranu a odvést pozornost od tématu.

- **Falešné dilema:** Mluvčí prezentuje pouze dvě protikladné možnosti (i v případě, že jich existuje více) a alternativy (úmyslně) zamlčuje.
- **Zaujatý vzorek:** Mluvčí zobecňuje na základě vzorku populace, který je zaujatý a není tedy reprezentativní. (průzkum na širším nebo jinak vybraném vzorku lidí by přinesl jiné výsledky)
- **Falešný rozhodčí:** Mluvčí uvádí, že oponent nemá pravdu, protože se dopustil argumentačního faulu.
- Mluvčí uvádí, že následnost dvou jevů znamená, že jeden způsobuje či ovlivňuje druhý (že následnost implikuje kauzalitu). Nebo mluvčí uvádí, že jedna událost způsobila druhou (domino efekt), i když obě události mohla způsobit jiná třetí příčina.
- **Vnitřní rozpor:** Mluvčí uvádí dva argumenty, které si vzájemně odporují.
- **Důkaz anekdotou:** Mluvčí (úmyslně) odmítá důkazy vyplývající ze systematického výzkumu či testů nebo logiky věci na základě osobních zkušeností či historek z první ruky.
- **Slaměný panák:** Mluvčí vytvoří vlastní zkreslenou, přehnanou, či špatně vyloženou verzi oponentova argumentu a následně proti ní sám argumentuje.
- **Útok:** Mluvčí vynechá argumentaci a zaútočí místo toho na svého oponenta.

Večerka

Zapad den

Slunka svít

Vymizel z údolí z temen hor

Odpočiň, každý kdos boží tvor

Z lesa klín

Padl stín

Hasne již vatry zář, věčný mír

Kráčí z hor

Usíná

Boží tvor

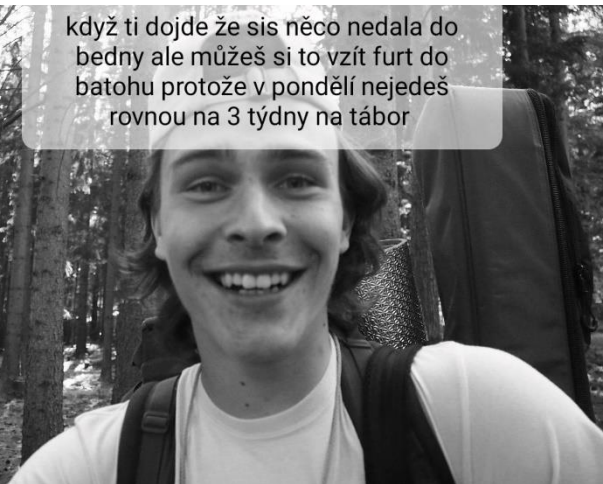
po tom co na službě smažíš 300
lívanců

když někdo řekne ten potok dneska
není tak studený

když ti dojde že musíš mít zabaleno už
v pondělí na bednování

když ti dojde že sis něco nedala do
bedny ale můžeš si to vzít furt do
batohu protože v pondělí nejedeš
rovnou na 3 týdny na tábor

když přijdou dopisy

dopisy

Vdovy z Cordovy

Ami

Dmi

1. Když jsem se vracel z Cordoby potkal jsem dvě mladé vdovy

E

Ami

E

Ami

červené měly rety na rukou kastaněty o lásce že prý mi poví

2. Tančily fandango žhavé pro srdce mé nedočkavé na rtech jim plamínek lásky plál a já se sám sebe ptal:

Dmi

Ami E

Ami

R: Které mám srdce dát která je hezčí kdo mi to poví

Dmi

Ami E

Ami

obě mám stejně rád obě jsou krásné vdovy z Cordoby

3. Španělské přísloví praví že jen ten muž je ten pravý
kdo lásku štěstí ve víně hledá tak jsem jim připil na zdraví

4. Jak víno v ústech mi sládllo tělo mé pozvolna sláblo
a dřív, než jsem se nadál tvrdě jsem spal, ze sna však volal jsem dál

R: Které mám srdce ...

5. Když jsem se probudil ráno myslel jsem, že mám vyhráno
vezmu si tu mladší ta je hezčí s tou mi bude více dopřáno

6. Marně však hledal jsem vdovy byl tam jen lístek se slovy
kdo v lásce seňore dlouho váhá zpravidla prohrává

R: Které mám srdce...

Dobrodružství Michala a Karla Díl šestadvacátý

